

Κυριακή 22α Ἰουνίου 2025

Κυριακή Β΄ Ματθαίου.

(Ματθ. 4, 18 – 23).

«ἠκολούθησαν αὐτῷ» (Ματθ. 4, 20).

Σήμερα βλέπουμε τόν Θεό καί Σωτήρα τοῦ κόσμου νά κάνει ἕναν περίπατο. Περιπατάει ὁ Θεάνθρωπος Λυτρωτής στό ἀκρογιάλι καί στοχεύει μέ τό βλέμμα Του ἀνθρώπους καί πρόσωπα. Ἀπλώνει τόν λόγο Του σάν ἀγκίστρι καί ἀπό τούς πολλούς συλλαμβάνει τέσσερις ἐκλεκτούς. Καλεῖ καί μαγνητίζει τόν Ἀνδρέα, τόν Πέτρο, τόν Ἰάκωβο καί τόν Ἰωάννη. Ἀγκιστρώνει τούς πρώτους μαθητές Του, οἱ ὁποῖοι, ὅπως σημειώνει ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος, *«ἠκολούθησαν αὐτῷ»*. Ὁ περίπατος τοῦ Ἰησοῦ δέν τελείωσε στή θάλασσα τῆς Γαλιλαίας. Συνεχίζει ὁ Κύριος νά περιπολεῖ τήν ἀνθρωπότητα στά ἀκρογιάλια τῆς καθημερινότητας καί νά προσκαλεῖ κοντά Του καινούργιους μαθητές. Ἐκεῖνοι, οἱ πρῶτοι, *«ἠκολούθησαν αὐτῷ»*. Ἐμεῖς, οἱ ὑπόλοιποι,

λαμβάνουμε μέ ποικίλους τρόπους τό κάλεσμα τοῦ Ἰησοῦ. Ἄλλοι Τόν ἀκολουθοῦμε καί ἄλλοι Τόν ἀποστρεφόμαστε. Ἄλλοι Τόν ἀκολουθοῦμε καί Τόν ἀποστρεφόμαστε ταυτόχρονα. Ὅλοι, ὅμως, ἀναλογιζόμαστε τί σημαίνει τό «ἠκολούθησαν αὐτῷ».

Οἱ πρῶτοι τέσσερις μαθητές τοῦ Κυρίου ἀνταποκρίθηκαν στήν πρόσκλησή Του χωρίς προϋποθέσεις καί χωρίς καθυστέρηση. Δέν ἔκαναν διαπραγματεύσεις μαζί Του. Δέν ζήτησαν κέρδος καί ἀντάλλαγμα. Ἡ μόνη διαβεβαίωση πού ἔλαβαν ἀπό τόν Ἰησοῦ ἦταν ὅτι θά τούς ἔκανε «ἀλιεῖς ἀνθρώπων». Σάν ψαράδες πού ἦταν, κατάλαβαν ὅτι τούς προόριζε γιά μία ζωή γεμάτη κούραση καί ἀγωνία. Ἐντούτοις δέν δίστασαν, δέν καθυστέρησαν. Πῆγαν πίσω Του καί ἀκολούθησαν πρόθυμα τή διαδρομή Του. Τό «ἠκολούθησαν αὐτῷ» ποτέ δέν ἔφερε καλοπέραση στούς μαθητές. Ἔτσι καί κάθε πιστός, πού θέλει νά εἶναι εἰλικρινής μέ τόν ἑαυτό του, ἀκολουθεῖ τόν Χριστό χωρίς ἀνταλλάγματα καί χωρίς ὑλικό κέρδος. Ὁ Κύριος δέν ὑπόσχεται στούς πιστούς οὔτε ὑγεία σώματος, οὔτε κοσμική προκοπή,

οὔτε ὑλικά πλούτη, οὔτε δόξα καί φήμη. Δέν ὑπόσχεται ἀνέσεις καί ἡδονές. Δέν θέλγει μέ παραδείσους καί λύσεις. Ὁ Κύριος προσκαλεῖ τούς πιστούς σ' ἕναν ἀγώνα, σέ μία ἀθληση, στό σκάμμα τῆς ἀρετῆς, στή μανιασμένη θάλασσα τῶν πειρασμῶν. Τούς προσκαλεῖ κοντά Του, ὄχι μόνον γιά νά βιώσουν μέσ' ἀπό τή δική Του παρουσία τήν περιπέτεια τῆς ζωῆς, ἀλλά γιά νά σαγηνεύσουν στή δική Του ἀγάπη καί ἄλλους ἀνθρώπους. Τό «ἠκολούθησαν αὐτῷ» σημαίνει κούραση, πόνο, ἀγωνία, φιλοτιμία, θυσία. Ὁ Χριστός δέν δίνει στούς μαθητές Του κοσμικά ἀνταλλάγματα. Αὐτό πού δίνει ὡς ἀνταμοιβή σέ ὅσους Τόν ἀκολουθοῦν εἶναι τό πρόσωπό Του. Ἡ μόνη ἀληθινή χαρά τοῦ πιστοῦ εἶναι τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ. Ἡ κοινωνία τοῦ ἀνθρώπου μέ τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ λύνει ὅλα τά προβλήματα, ὅλες τίς ἀπορίες, ὅλες τίς στεναχώριες καί ὅλα τά ἀδιέξοδα. Ὅποιος ἀκολουθεῖ τόν Χριστό δέν περιμένει νά περάσει καλά. Περνάει, ὅμως, καλά διότι δέν ὑπάρχει «καλά» χωρίς τόν Χριστό. Ἡ ζωή χωρίς τόν Χριστό εἶναι μία κόλαση ἀνταγωνισμῶν, ἕνα μαρτύριο καταθλίψεων, ἕνα βασανιστήριο

μοναξιᾶς καί δυστυχίας. Ὁ πιστός δέν περιμένει κάτι, γι' αὐτό τά ἔχει ὅλα.

Τό «ἠκολούθησαν αὐτῶ» σημαίνει ἐπίσης καί συνέπεια. Οἱ μαθητές τοῦ Ἰησοῦ δέν Τόν ἀκολούθησαν γιά λίγο καί μετά Τόν ἄφησαν. Τόν ἀκολούθησαν γιά ὅλη τή ζωή τους. Τόν ἀκολούθησαν μέ τίμημα τή ζωῆς τους. Τόν ἀκολούθησαν μέχρι τόν θάνατο, γιά νά μή χάσουν τήν ἀληθινή ζωή, πού ἀρχίζει μετά τόν θάνατο. Οἱ μαθητές τοῦ Ἰησοῦ βάρδισαν τήν ἴδια διαδρομή μέ τόν Δάσκαλό τους, χωρίς νά λοξοδρομήσουν. Δέν ἀλληθώρισαν πρὸς ἄλλες διαδρομές. Δέν ἐπιθύμησαν ἄλλες διαδρομές. Δέν προσπάθησαν νά συνδυάσουν τήν ἀγάπη τους γιά τόν Χριστό μέ τήν ἀγάπη τους γιά τόν κόσμο. Δέν μοιράστηκαν ἀνάμεσα στήν ἀποστολή πού τούς ἔβαλε ὁ Κύριος καί σέ ἄλλες ἀσχολίες. Ἐχασαν τά πάντα, γιά νά μή χάσουν τόν Χριστό. Κέρδισαν τά πάντα, διότι κέρδισαν τόν Χριστό. Μπορεῖ νά ὑπαναχώρησαν μερικές φορές. Μπορεῖ νά ἔπεσαν σέ λάθη. Μπορεῖ ἀκόμη καί νά πρόδωσαν τόν Κύριο, ἀλλά οἱ πτώσεις τούς ἦταν στιγμές, ἦταν ἀτυχήματα, ἦταν γεγονότα, δέν ἦταν τρόπος ζωῆς, δέν ἦταν τρό-

πος σκέψης. Διόρθωσαν τὶς πτώσεις μὲ τὴ μετάνοια, μὲ τὸν πόθο γιὰ τὸν Χριστό, μὲ τὴ βαθιὰ ἐπιθυμία νὰ μὴ χάσουν τὸ δικό Του μονοπάτι.

Ἔτσι καὶ ὁ κάθε πιστός πού ἀνταποκρίνεται στό προσκλητήριο τοῦ Κυρίου, ξεκόβεται ἀπὸ τὶς ὑπόλοιπες διαδρομές τῆς ζωῆς του. Ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ κοσμικὸ φρόνημα, γιὰ νὰ μὴν προδώσει τὸ φρόνημα τοῦ Χριστοῦ. Ξέρει πὼς οἱ διαδρομές τοῦ κόσμου δὲν μποροῦν νὰ συμβαδίσουν καὶ νὰ συνδυαστοῦν μὲ τὸ μονοπάτι τῆς πίστεως. Εἶναι δύο παράλληλοι δρόμοι, πού δὲν ἐνώνονται ποτέ. Εἶναι σὰν τὶς κυλιόμενες σκάλες. Εἶναι πάντοτε παράλληλες. Ποτέ δὲν συναντιοῦνται. Μόνο πού ἢ μία πηγαίνει πρὸς τὰ πάνω καὶ ἢ ἄλλη πρὸς τὰ κάτω. Ἔτσι κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ στίς δύο ταυτόχρονα. Ὁ πιστός διαλέγει ἢ τὴν ἀνάβαση ἢ τὴν κατάβαση. Τὸ «ἠκολούθησαν αὐτῶ» σημαίνει συνέπεια. Μπορεῖ νὰ ἁμαρτήσῃ. Μπορεῖ νὰ κάνει λάθη. Μπορεῖ νὰ πέσει κατὰ τὴ διάρκεια τῆς πορείας του. Μπορεῖ νὰ πληγωθεῖ ἢ καὶ νὰ πληγώσῃ. Μπορεῖ νὰ ταλαιπωρηθεῖ ἀπὸ ἐρωτήματα. Δὲν βαδίζει, ὅμως, αὐτὸν τὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ μόνος του. Ὁ ἀληθινὰ πι-

στός, τό μέλος τῆς Ἐκκλησίας, προχωράει μαζί μέ τούς ἀδελφούς του στή διαδρομή τῆς θείας ἀγάπης. Προχωράει μαζί μέ τούς ἁγίους, πού εἶναι τά πρότυπα καί οἱ συνοδοιπόροι του. Ἐπιπλέον στόν δρόμο του ἔχει ὁδηγό. Ἔχει ἕναν πνευματικό πατέρα. Ἐκεῖνος ἀναλαμβάνει νά τοῦ δείχνει τή σωστή διαδρομή καί νά τόν εὐλογεῖ, ὅταν μετανιώνει γιά τίς ἀπροσεξίες του. Ὁ συνοδοιπόρος τοῦ Χριστοῦ βαδίζει στή ζωή μέ συνέπεια καί εὐθύνη, γιατί ξέρει πώς μόνον αὕτη ἡ διαδρομή εἶναι ἀληθινή ζωή. Ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι δρόμοι εἶναι κρημνός καί θάνατος.

Σήμερα ὁ Ἰησοῦς καλεῖ τούς μαθητές κοντά Του. Ἐκεῖνοι γρήγορα καί μέ συνέπεια «ἠκολούθησαν αὐτῷ». Καλεῖ καί ἐμᾶς κοντά Του. Ὁ δρόμος τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ δρόμος τῆς χαρᾶς καί τῆς ἀληθινῆς ζωῆς. Μή χάσουμε καί μὴν ἀνταλλάξουμε αὐτό τόν εὐλογημένο δρόμο μέ καμία ἄλλη διαδρομή. Βαδίζοντας στά ἴχνη τοῦ Κυρίου θά διαβοῦμε αὕτη τή σύντομη ζωή μας ὁμορφα καί μέ ἀσφάλεια, θά φτάσουμε στήν κοινή Ἀνάσταση, ἐκεῖ ὅπου θά ξεκινήσει ἡ λαμπρή διαδρομή τῆς ἀτέλειωτης δόξας τοῦ Παραδείσου. Ἀμήν.